

DEMOKRAT

Glas demokrata sjeverne Dalmacije.

God. 3.

Šibenik, 5 januara 1923.

Br. 1.

GRADSKA BIBLIOTEKA
"JURAJ ŠIŠKO"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštارина plaćena u gotovom.

Izlazi svakog petka večer.

POJEDINI BROJ 1.50 DIN.

Predbrojba: godišnje D. 40 polugod. 20.

— Oglaši po cijeniku. —

Skupština stranke u Zagrebu.

Demokratska je stranka otvorila izbornu borbu veličanstvenom skupštinom u Zagrebu dne 30 pr. m. koja je ne samo bila brojno posjećena, nego je i po prisutnosti najistaknutijih njezinih političara i po njihovim izjavama od najveće važnosti. Tri srpske političare Mirković, Timotijević, Kumanudi bili su tu uz prečane Pribičevića i Lukinića. Tri bivša ministra nutnijih djela, koji su bili na čelu političke uprave progovorili su otvoreno svjesni, da su i u svojem teškom položaju radili u duhu ustava, vjerni državnom i narodnom jedinstvu. Svi su više ili manje oštro otvorili baterije proti radikalnoj stranci, poznaјuci dobro svog protivnika, komu obrana nije tako laka, kada se iznašuju dokumenti historičke naravi. Zbor je održan u Zagrebu, gdje je još uvijek jaka radicevština, kao što je jednom bila magjaronština i khuenština i frankovluk, ali gdje je od ilirskih vremena do današnjih jugoslovenskih najbolji i najkulturniji dio inteligencije prigrljivao narodnu ideju. I tako je uvijek ta zdrava i svjesna inteligencija spasavala masu od političkog tudjeg jarma, kao što od svakojakog lutjanja. I danas, ta inteligencija vrši jednu veliku ulogu suprostavljući se svakakovim nenašnim, demagoškim i naobziljnim strujama. I mi s ponosom možemo kazati najbolji, najobziljniji dio Zagreba pripada demokratskoj stranci. Tom Zagrebu su progovorili najistaknutiji vodje naše stranke, a nadamo se da će njihove riječi odjeknuti i u srcima mnogih, koji su dosada vrludali, a i u ovom času podavaju se taštim nadama vjerujući, da će toboljni spas doći odonud, gdje je uvijek gotova prevara. Od raznih govora izrečenih na tom zboru bez sumnje najvažniji je govor Svetozara Pribičevića. On nam je dao bistru sliku situacije stvorenu samoradikaliskom vladom. Nazvao je to krupnom, ako ne fatalnom pogreškom, jer se je razbio front, koji je donio ustav i koji ga jo morao bra-

niti. Vladu je preuzeala stranka, koja nije imala većinu i koja ju kod izbora neće dobiti, a koja ima sada kao ministre, tobože prestavnike Hrvata i Slovenaca, dva čovjeka Supila i Županića koji su u našem javnom životu političke ništice, jer nemaju za sobom nikoga. G. Pribičević je dokazao kako Pašić nije imao nikakvog opravdalog razloga da raspusti skupštinu prije nego li se riješe najvažniji zakoni, činovnički, invalidski i agrarni. Demokrati su davali garancije pred samom krunom i pred predsjednikom vlade i parlamentom, da će oni kompaktno isglasati te zakone, ali radikali baš nijesu to htjeli, jer je njima bilo do toga, da sa činovništvom barataju kako ih volja. To dokazuje i razmještanje činovnika osobito političkih, koje je sada u punom jeku. Dalje je g. Pribičević lijepo osvijetlio dvoličnost radikala te igru Pašić-Protić. Neveo je slučaj kako su radikali kod prošlih izbora agitirali kod srpskog dijela naroda za Veliku Srbiju, a u parlamentu glasovali proti. U pogledu buduće parlamentarne situacije za slučaj, da radikali budu tražiti opet saradnju demokrata, rekao je slijedeće: „Radikalna stranka će se valjda obratiti na dem. straku, ali će naći na vrlo neogodnu situaciju iz razloga, što demokratska stranka nemože biti dobra samo za to, da četiri godine izvlači državna kola na svojim plećima i da nosi odium za vodenje državnih poslova, da se bori sa neprijateljima države, a kad treba voditi izbore, zato su dobri samo radikali.“ Lijepo se je govornik dotaknuo prošlih borba, kada su se vodile zajedničke borbe Srba i Hrvata proti austromagjarskim režimom, i kada su u toj borbi dolazili Srbi na optuženičku klupu ne jer su Srbi protiv Hrvata nego za Hrvate. Od jednog eventualnog saveza radikala i blokaša on se ne boji, jer bi „u ovakom aranžmanu radikalna stranka našla svoj politički grob“. Demokrati su nacionalistička stranka par excellence, koja ne trpi ni defe-

tizma ni separatizma. Zato smo mi pripravni bilo na vlasti bilo u opoziciji dati državi, sve što država treba za svoj razvitak. Mi nismo stranka, koja smo samo za državu onda, kada smo na vlasti, a protiv, kada smo u opoziciji!

Gg. Pribičević našao je takodjer zgodnih izraza da ožigoše vodjenje naše spoljne politike, koje je dovelo do onih pogrešaka, radi kojih silno trpi naš narod u okupiranoj zoni, a takodjer time i cijela gornja Dalmacija. On je požalio, da se nije sa strane vlade odbila ona Mussolinijeva insinuacija kojom nas je dijelio Srbe od Hrvata i Slovenaca. „Ali na adresu g. Mussolina možemo sabrati u Zagrebu da kažemo, da se on jako vara, ako u pitanju naše državne fronte prema Italiji nas dijeli na Srbe, Hrvate i Slovence. Mussolini treba da zna, da će taj put front liki Srbin ili Srbin Šumadinac jednako braniti.“

On je zaključio govor: *Hodemo jednu veliku narodnu državu i veliki naš jugoslavenski narod Srba, Hrvata i Slovenaca. A radikalima bloku poručio je: „do vidova kod izbora“!*

Jer demokrate se ne boje izborne borbe usprkos svih gnusnih srestava, kojima se služe radikali na vlasti, čak i onog, što ga je g. Pribičević energično oigosa u ovom svom govoru, da oni agitiraju kod neukog naroda *govoreći, da je i kralj radikal*.

Mi smo prenijeli glavne misli, ali preporučamo naših sumišljenicima, da nastoje ovaj sjajni državnički govor u cijeli pročitati. Najljepše je karakterisao buduću borbu na skupštini g. Voja Mirković kada je kazao: *Dajte nam ravnopravnost, pa smo za jedinstvo. Ja mislim, da ako bi za nesreću iz drugih razloga radikali uspjeli poslije 18 Marta ostati na upravi države, brzo bi nas oni uvjerili, da smo samo pravni i da u ovoj zemlji nema ni Srba ni Hrvata ni Slovenaca, nego samo radikala i ne radikala!*

Pismo iz Beograda.

1. I. 1923.

Vašu će publiku interesirati što se ovdje govori u pogledu budućih izbora u Dalmaciji u vodećim radikalnim krugovima. Koliko sam se mogao uveriti radikali polazu velike nađe u Dalmaciju, zašto nijesam baš mogao razumjeti. Ali imam utisak da je nekim ljudima ovdje do toga, da prikažu svoj tobožnji veliki upliv kojima zaista nerazpolazu e da izbiju od toga samo lične koristi u ovim mutnim momentima. Ali to nije nista nova kod nekih reprezentanta naše „dalmatinske kolonije“ u Beogradu. Najprije oni tvrde, da demokrati neće dobiti nijedan mandat. Dođim radikalnoj stranci predviđaju neочекivanih uspjeha.

Za sjevernu, se nadaju dobiti tri, dapače veliki optimisti tvrde — pozivajući se na količnik po novom izbornoj zakonu — da nije isključeno, da svi mandati u sjevernoj Dalmaciji pripadnu radikalima. (Bum! op. ur.) No to je brojno fantaziranje. U južnoj Dalmaciji očekuju pomoć na otocima da bi dobili i drugog poslanika. Tamo ovih dana putuje polukatolički pop Anić, da agituje za radikale. Njegova je volja čak da bude kandidovan i njihovoj listi, no o tome u njihovom glavnem odboru još nije pala odluka. U sjevernoj i ju-

žnjoj Dalmaciji nosilac liste biće Lj. Jovanović. U sjevernoj samo zato, da se osjegura mandat nekim istaknutijim ali nepopularnim ljudima, a ujedno da se onemogući druge neželjene, koji se nameću sami.

Izborna kampanja izgleda da je počela velikim demokratskim zborom u Zagrebu. Ovdje je za ovaj prvi zbor vladao dosta veliki interes, jer se od istoga očekivalo, kakav će stav zauzeti demokratska partija prema današnjem režimu i kojom će parolom ići u izbore. Danas se u svim krugovima govori samo o ovome i komentariše prema raznim pogledima u političku situaciju. Sam ovaj zbor, pak onda pobjeda demokratske liste na izborima universitetske omladine u Beogradu za časništvo u „Pobratimstvu“, djelovalo je povoljno na demokratsko građanstvo i dalo je neki novi polet i svježine partiskom držanju. Demokratska omladinska lista (potpomognuta od narodnih socijalista) odnela je pobedu nad listama radikalima i komunistima i drugih partija. U nedjelju kasno u noć, kad se doznao za ovaj rezultat, omladina i građanstvo priredile manifestacije po gradu noseći veliku državnu zastavu na čelo povorki i svrsile pred stanom Lj. Davidovića, gdje su se za dugo orili poklici demokratskoj stranci i

njezinom šefu. Ta spontana manifestacija djaka i građanstva Davidoviću i drugim prvacima stranke kao i okolnost da je g. Davidović na sjednici poslaničkog kluba ponovno primio se šefstva stranke najbolji je odgovor onima, koji su htjeli, da u ovoj stranci gledaju razmirice i da se našlađuju razdoru i čak rascjepu.

Radikali, ma da u javnom istupu pokazuju silno odusevljenje i veliko samopouzdanje, između četiri zida i u četiri oka rađe su zbrinuti radi donošaja i o ishoda do kojega može da dovede njihova politika. U tom taboru ne izgleda nipošto onako ružičasto kako se njihova štampa trudi da prikaže. Pokazalo se, da je jaz koji dijeli Pašića i Protića nepremostiv. To ne krije ni „Samouprava“ ni „Radikal“, a prvi plod toga jest isključenje iz stranke viđenih Protićevih pristaša u Vojvodini i cijepanje lista, čime se već stalno računa. Izborna politika radikalne stranke, osim postavljenog cilja da uništi demokratsku partiju, ide za tim, da cepanjem sviju drugih grupa izvuče za sebe što veći broj mandata kako bi sebi osigurala vlast za budućnost. U Vojvodini je već sklopila izborni sporazum sa buđevacko-šokačkom strankom. Jeden dio Muslimana bosanskih uvlači u vladu, da se tako onemogući sporazum među njihovim dvjema grupama i da tako, razbijši ovaj eventualno najjači front u Bosni, dođe lako do pobjede i nad drugim strankama u toj pokrajini. Da naškodi Korošćevoj stranci u Sloveniji, radikali uzeše pod svoje okrilje dojučerašnjeg prognanika iz naše države dra. Suštersića. On već nekoliko dana boravi u prestonici, konferišući neprestano sa gosp. Pašićem, čak i onda kad je ovaj bolestan da privede kraj pregovore sa Muslimanima. Suštersić daje na sve strane izjave u kojima se rastapa od milja za današnje državnike i razvija program buduće svoje djelatnosti do izbora u najvećoj harmoniji sa g. Pašićem i uperenom protiv g. Korošća. Da bi popravili svoj raniji neuspjeh pri izborima za Ustavotvornu Skupštinstu u južnim krajevima Srbije, radikali su se pobrinuli još onoga dana kad su uzeli u svoje ruke ministarstvo agr. reforme. Tamo misle da su svojom agrarnom politikom i postavljanjem svojih pouzdanih činovnika stekli pogodan teren za svoje stranačke liste. Sada se još lome oko imenovanja preostalih velikih župana. Dok je prva lista, nespornih, prošla bez potresa a u javnosti se samo konstatovalo, da mnogi od njih nisu dorasli visokom položaju nego su samo partijski eksponenti i nadarenici, s drugom listom ide mogu teže, jer se mnogi njihovi trezveniji ljudi odriču da prime taj položaj u današnjim prilikama. Za grad Beograd, koji bira dva poslanika nijedna partija još nije istakla nikakove kandidate. Radikalna partija htjela bi ovde

da kandiduje sadašnjeg ministra finansija dra. Stojadinovića, ali za sada njihovi birači se tome protive, jer neće da im bude nametnut poslanik koji narodu nije do danas bio poznat, izjavljujući da njima ne treba „ukaznih poslanika“.

Srbija i radikalna samovlada.

Prenašamo iz zagrebačke „Riječi“:

U Beogradu, 30. prosinca.

Vaš je dopisnik imao danas prilike, da govori s bivšim narodnim poslanikom i urednikom „Pravde“, g. Manojlom Sokićem, koji mu je dao ova interesantna saopćenja o općem položaju radikalne samovlade:

U predratnoj Srbiji dolazak radikala na vlast je odjeknuo najteže i ni u jednoj se pokrajini ne može ta težina političke situacije tako osjetiti kao u pretkumanovskoj Srbiji. Prije rata je uvihek jedna homogena radikalna vlada, a naročito kada je izborna, izazvala velike potrese. U današnjoj državi potres je mnogo ozbiljniji, jer on ne ljujla samo partijске osjećaje, već dovodi Šumadince do mračnih perspektiva zbog toga što je radikalna stranka po svojem prostranstvu isključivo stranka srpskog dijela našega naroda. U Srbiji je bilo vrlo neoprezno, da ona sama dodje na vlast. Za rad takove vlasti Srbi ne će da prime odgovornost. Taj potres, koji vam napomenuh, je naročito težak i u pretkumanovskoj Srbiji se sasvim ozbiljno shvaća ta situacija. Ona se ne zanosi momentanim zagolicavanjem, koje radikali sprovode i suviše partikularistički. Sviest o jedinstvu ili ravnopravnosti u istinu je toliko snažna u našim krajevima, da ona ne dopušta ni u kojem slučaju g. Pašićevu eksperimentisanje. Po mom mišljenju, Pašić ili suviše usko gleda na stvari ili odveć precjenjuje samoga sebe, kada je imao hrabrost primiti ovakovu soluciju i zavesti cijelom zemljom najopasniju političku drhtavicu. Valja voditi računa i o sentimentalnom elementu Šumadina, koji se u ovakvoj situaciji nesumnjivo javlja. Šumadinci su dali jedan i pol milijuna žrtava za današnju državu, prešli preko Golgotе, pa se osjećaju sada teško poraženi, kada im se hoće da nametne odgovornost i za djela, koja njihovom nacionalnom i političkom mentalitetu nikada nijesu odgovarala. U našim krajevima izborna borba ima samo jedan izborni fronta pre-

ma radikalima. Ona je znatno različita od fronta u Hrvatskoj i Slovenskoj, jer tamo radikala neima, ali ja mislim, da je u krajnjim linijama front demokrata u cijeloj zemlji jedinstven, pa ma se pred njima nalaze šumadinski ili prečanski radikali, hrvatski blok ili klerikalci — u krajnjoj točki oni su istovjetni protivnici, jer slamanja koja se sada izvode idu samo njima u korist. Kakav će izborni rezultat bili, prognozu ne mogu davati, pošto treba prvo sačekati kandidaciju. Nesumnjivo je, da ova vlada u novoj skupštini ne može imati većinu i zato joj ja u mojoj listi „Pravdi“ nisam ni brojio dane vladavine, kao što sam to činio prošle godine sa g. Protićevim kabinetom. Njeni su dani nabrojeni u ukazu o izborima i sazivu novog parlamenta i ona preko tih rokova ni u kojem slučaju na upravi zemlje ne može ostati. Pri prognozama mnogo se računa o dejstvu vlasti i činovnika, koje radikali vrlo revnosno razmještaju. Utjecaj toga u pretkumanovskoj Srbiji je tako presudan, a čujem da i u vašim krajevima nije drukčije. Izgleda mi, da za radikale ovo može biti efikasno — djelomično — samo u Južnoj Srbiji, gdje već vrše razna politička nasilja. Toj opasnoj akciji i ovakvom sputavanju biračke svesti mi demokrate se najenergičnije protstavljamo. Riješeni smo u novom parlamentu optužiti svakog državnog organa od najnižega do najvišega za svaku nezakonito vrijedjanje lične slobode ili gaženje gradjanskih prava.

Pašić i Turci.

Pod tim naslovom donosi „Beogradski Dnevnik“ ovaj članak:

Da bi proširio svoju vladu, da bi joj dao karakter jedne koalicije, g. Pašić je apelovao na Turke; ovi su se najzad odazvali. To je žalosno da je g. Pašić samo u Turcima našao pomagače za izvođenje državne politike i to je žalosno da samo Turci treba da služe u vlasti kao garantija da ćemo imati slobodne izbore: ali g. Pašić više voli Turke nego Srbe!

Ali, na njegovu nesreću, njegova je stranka srpska, ona je čisto plemenska, — i u njezinim redovima je nastupila pobuna protiv zajednice s Turcima. Ako bi g. Pašić ostao s Turcima, on bi izgubio Srbe u Bosni, koji nikako ne mogu da razumeju

da su Turci privilegirani i u srpskoj državi.

Pašić se sada nalazi u jednoj situaciji da može uzvratiti: Teško s Turcima, teško bez Turaka!

Eto, u kakvu je dilemu doveo sebe taj državnik za koga se misli da je vrlo promučuran, da je „najveći državnik na Balkanu“!

Iz ludoga grada.

2 siječnja.

Stara je godina završena u ludome Zadru svakojako. Mussolini je režim pokolebao je duhove, a D'Anunzio se opet javlja. Njegovi idolopoklonci počele izdavanjem lista; „L'aquila del Dinara“. Na pročelju, list donosi autograf riječkog komedijanta, koji glasi:

Poruka Komandanta D'Anunzia političkom odboru Legije „Francesco Rismondo“.

„Na Dinari, u krugu pustošnih hridina, jednog dana — kad je već moju mladost mučila neka tajna težnja heroičkom životu, — jednog dana nađu orlovo pero; — ja ga digoh i položih u grudi.

I ne znam zašto — obuze me pred neznanim orlom, nadčovječje čuvstvo.

Nešto s onog mjesta — nešto od onog čuvstva, nešto od onog nevidenog orla, uvijek je duboko u mojim grudima, kad pomicam na moj Zadar, kad pomicam na moju Dalmaciju; kad za cijelokupnom mojom Dalmacijom venem i čeznem i uhvam.

Neka orao sa Dinare svakom od vas vjernom, danas dobaci drugo pero sa svojih fatalnih grudi —; te neka tanano pero za svakog od vas postane acalnim neslomljivim perom: Fatis scribenda secundis: koje će jednom popisati (bolju sreću) sretnji

Gabriele D'Anunzio.“

Tako D'Anunzio, a njegovi ga vjernici slijede, pa je uoči Silvestrova bilo grad ognja i mača. Republikanci priredeši zabavu, a sred zabave provale fašiste u dvoranu, te se zabava nije mogla dokončati svojim republikanskim programom. Bilo je svega malo. Usljed tučnave i pucnjave trojica su ranjena. Naknadno je nadošla policija i rastjerala zavađenu braću.

Sutradan bio je alarm fašista, koji su uz pomoć karabinjera razlupali dućane nekojim republikancima. Životni se kaos svednevice zamršuje. Inače trgovci i obrtnici silno su ozlojedeni; ne mogu dalje. Po gradu se svaki dan vučare bande fašista, koji nemaju nikakova alata ni zanata, već su dakako plaćeni od onih kojima služe i od koga su podržavani. Našim je sunarodnjacima svaki dan ugroženiji položaj, jer zaštićeni nijesu ni od koga. Na svu paru nastoji se raznoredjivati. Na sam Božić u župskoj crkvi u Arbanasima pjevali su fašiste u talijanskom jeziku, dok se je do sada uvijek pjevalo naški. U

Zadru još od ovoga rata utemeljen je bio dječiji vrt za ratnu siročad. Milosrdne sestre velikim samoprijegorom bile su nastavile svoj rad uz jedinu pomoć nekih naših dobročinitelja. Talijanska vlada pošto su ostale bila bez uspjeha sve njezine makinacije, oduzela je lokal gdje se nalazio dječiji vrt. Privremeno je ta škola prešla u bivše prostorije Prodanove tiskare. Alije vjerojatno da će se vlada poslužiti fasistima, da ju poruši.

Jedinstvo! Jedinstvo!

Sve partije čine napora da vaspstave svoje pokolebano jedinstvo, samo je demokratima poslo za rukom da ga u nekoliko vaspstave.

To se mora pozdraviti.

Dosad najveća, demokratska stranka, odigrala je posle oslobođenja najvažniju ulogu, ona je upravo ta, koja je udarila temelj državnom jedinstvu, ona je ta koja je stvorila Vidovdanski Ustav, ona je ta koja je zemlju obranila od prevratničkih i separatističkih elemenata. Ona je u isto vreme, ta koja je u nas proglašila načela moderne demokratije, pr. glasila ih i pokušala, da ih ostvari, da ostvari načela politike i socijalne Demokratije. Ona je i danas od sviju naših partija od najvećeg značaja za održanje državnog jedinstva i za progres naše otadžbine.

■ Zato ona treba da živi, zato ona treba da je što snažnija.

Radi toga među njenim članovima mora biti što više loge načito među njenim prvacima, načito sad u izbornoj akciji, koja za Demokratsku stranku mora biti teška, zato što ona protiv sebe ima s jedne strane radikalnu stranku, koja ima u rukama državni aparat, a s druge strane Hrvatski Blok, koji se služi krajnjom soviničkom demagogijom. Protiv radikalne hegemonije i bloškog separatizma; to mora biti cilj Demokratske stranke.

(„Beogradski dnevnik“).

Naši dopisi.

Iz šibenskog kotara 4. siječnja.

Prošlih božićnih blagdana, odslanik Jug. Matice i Jadr. Straže g. Stj. Roca, priredio je niz poučno - nacionalnih predavanja u Zlarinu, Prviću, Vodicama, Tisensnom, Betini i Murteru. Predavanja su bila popraćena filmskim predstavama: Za pravo i mir - Dolazak prve ratne lađe u Split - Putovanje Regenta u Zagreb - Pogreb Kralja Petra - Kumanovska proslava - i Muha u filmu od zdravstvenog odsjeka. Odaziv je bio u svim mjestima izvanredan. Lijepi filmovi, uz veoma zgodnu i bistro riječ prof. Roce, zanjeli su dječicu, odrasle i starce, te je odigrano više ganutljivih prizora. Osim moralnog uspjeha, nije uzmanjko ni materijalni na korist Matice i Jadr. Straže. Po svim

mjestima narod je pozdravio predavača g. Roču, koji je razgovjetao i jednostavnim načinom oduševio mnogobrojne slušatelje. Radi toga je i izražena opća želja, da se g. Roča opet navrati po našoj okolici. U Betini i Murteru, oduševljeni je narod priredio manifestacije Kralju i Jugoslaviji, predavača obdarše također hvalom i poklicima, pa ga počastiše i večerom, na kojoj su izrečene nazdravice za slagu i zajednički rad našeg naroda. Zahvaljujemo Matici i Jadr. Straži, koje bi imale da nastave započetim radom na korist prosvjete, narodno - državnog vaspitanja i jugoslavenskog jedinstva. Čujemo da će g. Roca dođući Uskrsnih praznika proslijediti sa sličnim predavanjima, što mu kao narodnom trudbeniku služi na čast, a od nas mu svesrdni: hvala!

Učesnik.

Vodice, 4. siječnja.

Ovih dana povratili su se iz Bakra vođe mjesnih zemljoradnika koji su tamo bili otišli da prodaju društveno vino. Doznaje se da je posa isao naopako uprkos obećanja tih vođa da će posao uspjeti. Mnogi članovi Tež. Zadruge nisu znali da uprava vozi vino u Bakar pod svoji računa u nadi da pri tom i za se dosta zasluzi. Narod je uslijed toga ogorčen.

Tijesno, 3. siječnja.

(Postupak s našim u Zadru). Mate Žurić Šimun iz Betina bio je dne 30/12. u Zadru kad ga je oazio neki Mič Franje iz Tijesnog koji je prebjegao u Italiju. Na njegovu prijavu fašisti uapsiše g. Žurića i odvedoše u svoju kasarnu. Tu ga držeći mu revolver naparen na glavi pretražiše i kad mu nađoše znak jug. nacionalne omladine, prvo dadoše dvije zaušnice i morade ispititi do kapi šest unaca ričinovog ulja. Tada ga zapitaše da li mu je dosta na što je nesretnik morao kazati da nije, jer su već nekoliko njih stali spravni da ga žilama tuku. U to priskočiše u pomoć neki koji su požnavali uapšenika, te ga molbama oslobođiše iz ruka ovih zlikovaca. Sve se ovo događa pred očima talijanske vlasti i kod naroda, koji se dići svojom tobožnjom kulturom a nas nazivaju barbarima. Kod nas pak takov barbaluk nije moguće ni zamisliti.

— Krčmar Živković probio je nožom svojeg sina, koji je morao u Šibenik u bolnicu a otac u zatvor. Povod je tome kućne razmrice.

— Dana 30 i 31. prosinca zauzetni radnik na narodnoj procvjeti g. prof. Stj. Roca držao je predavanja narodu uz filmska prikazivanja te predavanje o „Jugoslavenskoj Matici“ i „Jadranskoj straži“. Narod je pomljivo slušao ova poučna predavanja a na žalost da je dvorana bila premalena da primi vas narod koji je bio navrrio. Drugo predavanje bilo je namijenjeno školskoj djeci.

GRADSKE VIJESTI

POZOR DEMOKRATE. Molimo sve naše sumišljenike u gornjoj Dalmaciji, da nam šalju izvješća o izbornom kretanju

Koncerat „Filharmoničkog društva“. U nedjelju, dne 7. t. mj priređuje „F. D.“ orkestralni koncert u kavani „Krka“. Uzaznica po osobi 5 Din. Početak u 8 sati večeri.

Veliki ples. Jug. Akad. Kluba, obdržavat će se prigodom rođendana Nj. Vel. Kraljice Marije dne 9. januara 1923. u svim prostorijama „Hotel Krka“. Odbor se pobrinuo da plesna dvorana bude ugrijana.

Reklamacije pozivnivnica u knjizi g. F. Babića dnevno od 11-12 sati

Predaja izjava za razrezizanje opšte tečevine za dvogodište 1922-23. imaju se predati pismeno ili naustice kod nadležne Poreske Kotarske vlasti od 1. januara do 15. februara. Ako poreznik ne predaje izjavu u tom roku, to će komisija odmjeriti porez na osnovu zvaničnih podataka.

Noće taksene marke. Uprava državnih monopola od 1. januara ov. g. pušta u promet nove jednobrazne takse marke za karte i domino i to od 5, 10, 20, 50 para, i od 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50, 100, 250, 500 i 1000 Dinara i marke za karte i domino od 50 dinara.

Marke stare emisije mogu se upotrebljavati do kraja ovog mjeseca a od tog dana prestaju važiti. Mogu se do 30 aprila zamjetiti kod svih blagajna koje vrše prodaju taksenih vrednota.

Vlasnik i izdavatelj: Odbor Demokratske Stranke
Odgovorni urednik: ČEDOMIL MEDINI.
Tiskat grafičnog zavoda E. VITALIANI.

TRANSPORTNO I OTPREMNIČKO PODUZEĆE

SPLIT
TELEFON 220.

A. Kuvačić

BAKAR
TELEFON 20.

Preuzimlje robu za prevoz, otpremu uskladištenje, carinjenje i osiguranje.

Izvršuje sve naloge najkulantnije uz

dobre garancije.

Zastupstvo Uzajamno osiguravajuće Banke „Slavija“.

Sve tiskanice

za narodne i građanske škole kao god i za župske uredske

dobivaju se u tiskari E. VITALIANI Šibenik

Jugoslavensko transportno društvo

Darlić i drugovi - Zagreb

Podružnice: BEČ, MARIBOR,
ČAKOVAC i BAKAR

Kr. ovlaštena prodaja baruta eksploziva, oružja i municije

t. t. Jakov Dulibić
i drug - Šibenik

časti se javiti c. općinstvu grada i okolice, da imade na skladištu lagumskog i lovačkog baruta, te lovačkog oružja i municije.

Svaki Jugoslaven mora biti član

JUGOSLAV. MATICE

